

sygn. akt II **K 293/16**

1 Ds 23/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2016 r.

Sąd Rejonowy II Wydział Karny w Brzegu w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Juzwiszyn

Protokolant: Karolina Raczkowska

po rozpoznaniu w dniu 3.10.2016 r. w Brzegu

sprawy M. S.

s. M. i K. z domu P.

ur. (...) w N.

Oskarżonego o to, że:

W dniu 18 stycznia 2016 roku w L. przy ul. (...), woj. (...) posiadał przy sobie wbrew obowiązującej ustawie, środek odurzający w postaci 3,3 grama amfetaminy oraz 38,5 szt. tabletek M..

tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii z późniejszymi zmianami

I. uznaje oskarżonego M. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii z późniejszymi zmianami i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii z późniejszymi zmianami w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę **1 (jednego) roku ograniczenia wolności**, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu 1 dzień zatrzymania w sprawie tj. w dniu 18.01.2016r. od godz. 16.00 do godz. 17.40, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równoważny jest dwóm dniom kary ograniczenia wolności,

III. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. orzeka przepadek przez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci amfetaminy i tabletek M. opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1,I na karcie 41 akt sprawy

IV. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 2 w zw. art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2479,64 zł tytułem zwrotu kosztów procesu i opłatę w wysokości 180 zł

sygn. akt II K 293/16

UZASADNIENIE

Niniejsze uzasadnienie na podstawie art. 423§1a kpk ogranicza się do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do tej części co do oskarżonego M. S..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. S. stanął po zarzucie tego, że w dniu 18 stycznia 2016 roku w L. przy ul. (...), woj. (...) posiadał przy sobie wbrew obowiązującej ustawie, środek odurzający w postaci 3,3 grama amfetaminy oraz 38,5 szt. tabletek M. tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

Oskarżony urodzony (...) w J.. Był karany sędownie. Posiada wykształcenie gimnazjalne, bez zawodu. Jest rozwiedziony ma 2 dzieci. Pracuje dorywczo. W swoich wyjaśnieniach przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

(Dowód: dane osobowe k. 8

karta karna, k 25

wyjaśnienia oskarżonego, k. 67)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny sprawy wobec złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu jako bezsporny nie wymaga szerszego uzasadnienia.

Wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego prowadzą zatem do wniosku, że oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 18 stycznia 2016 roku w L. przy ul. (...), woj. (...) posiadał przy sobie wbrew obowiązującej ustawie, środek odurzający w postaci 3,3 grama amfetaminy oraz 38,5 szt. tabletek M. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

Wymierzając oskarżonemu z zastosowaniem art. 37akk karę 1 roku ograniczenia wolności Sąd, stosownie do dyrektyw wymiaru kary, określonych w art. 53 § 1 k.k, baczyl, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy oskarżonego, uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu, jakiego oskarżony się dopuścił oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Wymierzając karę Sąd uznał, że stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu są wysokie zwłaszcza, że posiadane środki nie były w małej ilości.

Mając na uwadze powyższe okoliczności w tym stopień winy oskarżonego i społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez niego nie ma wątpliwości, iż oskarżony nie ma stałego źródła zatrudnienia, a skoro również nie ma majątku brak jest podstaw do orzeczenia wobec niego kary grzywny. Okoliczności braku stałego zatrudnienia oskarżonego uzasadniają w ocenie Sądu orzeczenie wobec niego właśnie kary ograniczenia wolności, kary związanej przecież z obowiązkiem pracy.

Wymiar kary ograniczenia wolności oraz określenie obowiązku pracy 30 godzin miesięcznie uwzględnia przede wszystkim swe cele wychowawcze, które kara ma realizować.

Dodatkowo wykonywanie nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne właśnie w miejscowości, gdzie oskarżony zamieszkuje, a więc w jego środowisku zrealizuje swe cele kary w zakresie społecznego oddziaływania.

Mając powyższe na uwadze orzeczona kara ograniczenia wolności wobec oskarżonego, zawiera wszystkie okoliczności zdarzenia, które Sąd uwzględnił przy jej wymiarze, jest karą sprawiedliwą i odpowiednią do zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości.

Pozostałe rozstrzygnięcia uzasadniają powołane przepisy.